

THE ADDAMS THING

gledati filme bratov Marx zaradi vsebine, komu je mar zgodba v nadaljevanjih o Freddyju Krugerju in Michaelu Myersu in, analogno s tem, komu so mar igralci v dokumentarnem filmu. **The Addams Family** v svojem posvetilu nizkopračunskim filmom funkcionira ravno kot nekakšen sofisticiran dokumentarec, nadhorror, ki je v sebi združil, nadgradil in oplemenitil ostale žanre, od komedije in melodrame prek fantasyja do grozljivke, in jih povezal z rdečo nitjo: pogledom in fascinacijo neke generacije, ki je v žanru prepoznala sebe in svoj pogled na svet. In zato Morticia reče Festerju, ki se po petindvajsetih letih življenja med drugimi in drugačnimi vrne nazaj k Addamsovim, da je »naš moto z užitkom privoščiti si tiste, ki bi nas radi spremenili«. Film **The Addams Family** si tako z užitkom privoščiti gledalce, ki B-filmov ne poznajo: Sonnenfeld zapakira v formo devetdesetih entuziazem štiridesetih, noir petdesetih, pogled šestdesetih, specialne efekte sedemdesetih in neinventivnost osemdesetih, vse faze torej, skozi katere se je prebijal horror in z njim vsa ostala B-produkcija. **The Addams Family** je film, ki bo dokončno odprl oči tistim, ki podobnega poklona žanru niso videli in prepoznali že v filmu bratov Coen **Barton Fink**; **Barton Fink** je bil sicer namenjen Evropi in njeni zadržanosti, medtem ko je **The Addams Family** namenjen Ameriki in Hollywoodu. Najljubša zabava Addamsovih v noči čarovnic je prebujanje in odkopavanje mrtvih - tistih torej, ki jih je filmski spomin nekako povozil in pokopal z zvezdniškim sistemom in A-budžeti. Glede na dejstvo, da so Addamsovi za svoj tretji prihod v medije potrebovali 35 milijonov dolarjev, do sedaj pa so prebudili za prek 100 milijonov dolarjev gledalcev, lahko upamo, da se bosta skupaj z gledalci prebudila tudi kult in žanr - lepše budnice, kot je **The Addams Family**, si v devetdesetih skorajda ne morete želeli.

Thing imenujejo Addamsovi najmanjšega družinskega člana. Ko ta ljubka Stvar, Roka-brez-telesa, zapusti svoj intimni kotiček, okrasno namizno šatuljo, zaživi življenje doslej najbolj ekstravagantnega filmskega »stvara«. Nepogrešljivo prisotna, dejansko vsemu in vsakomur pri Addamsovih navdahne smisel. Christopher Lloyd ostrmi nad njo in ne more verjeti: »*That's really it!*« - *Thing* je res nekaj posebnega.

Vzvišena je nad besedami, ne uporablja in ne potrebuje jih. So pa zato njene geste ena sama velika emocija. Če pri Addamsovih predolgo vlada dolgčas, je lahko zelo dekadentno razpoložena in muhasta, zlasti kadar se v čem ne strinja z ostalimi. Takrat ponavadi zai-gra na kontrabas. - *Thing* je prava umetniška duša, boste rekli.

Zelo uglajenega vedenja je. Eleganca je njen stil, prožnost pri izražanju pa največja vrlina. Pretiranega gestikuliranja ne mara, njene kretnje torej niso nikoli prenačljive. Vsaka izmed njih izžareva pronicljivost uma in razkošnost duha. V njenih enostavnih, neposrednih mislih je pogled drugega vedno že vsebovan in prav to ji omogoča, da je izvirna, najhitrejša, najbolj gibka in v svoji umetnosti skoraj povsem neulovljiva. Kot taka si je nadvse všeč, kar rada potrdi z briljantno igro šaha. - *Thing* je intelektualka, o tem ni nobenega dvoma.

Resnično uživa v intelektualnih razva-

dah, ker pa je precej nervozna, se nagiba k miselnim perversijam in se vzema za sofisticiranost v vsakem pogledu in na vseh področjih. Šport je njeno priljubljeno področje, a zgolj interpretativno. Pri golfu se ji nikoli nista zdela bistvena dober zamah in spreten udarec. Samo nastavitev žogice in igralčev izhodiščni položaj se ji zdita pomembna. - *Thing* je medijski molj. Ideologijo vidi v njeni formi.

V njej od nekdanji nemirni pustolovski duh, željan znanja o temačnih plateg človeškega bivanja. Zagrobno življenje, norci, spake in monstumi so njeno priljubljeno zatočišče pred enolično ter ustaljeno vsakdanjostjo. Ustvarjalni iz-ziv je tako našla pri gotških Addamsovih. In tam se je pravzaprav vse skupaj šele zares začelo. - Kdo ali kaj je potemtakem? *Thing* je Charles Addams, avtor legendarnega stripa o vandalski družini The Addams, ki je izhajal v začetku 30-ih v ameriškem *The New York Magazin*u.

Ustvarjalci filma so vlogo Roke-brez-telesa izpostavili, saj naj bi *Thing* povzemala razkošje Addamsovega domišljiskega sveta, v katerem je vse mogoče. Hkrati pa naj bi služila kot prispodoba za bistvo avtorjevega umetniškega ustvarjanja. Charles Addams (rojen je bil leta 1912) je svoj slikarski talent podedoval po očetu, ki je bil tudi izvrstni pianist. Študiral je na University of Pennsylvania in na Grand Central School of Art v New Yorku. Njegova dela so razstavljali v številnih muzejih, med drugim v Metropolitan Museum of Art in v Museum of the City of New York. Zaljubljen je bil v jazz, športne avtomobile in v ekzotične antične umetnine. Trikrat se je poročil; tretjič na nekem pokopališču z nevesto, odeto v črnino. Slovel je kot velik ekstremnež, toda pri svojih 86 letih starosti je septembra 1988 umrl kot cenjeni umetnik. Njegova dela so celo reproducirana na bižuterijo vseh vrst, kajti Charles Addams je postal kulturna osebnost ameriške pop kulture.

Thing je rezultat specialnih efektov, različnih tipov animacije modelov-lutk, k eleganci njenega gibanja pa je veliko pripomogel tudi že večkrat nagrajeni Christopher Hart, eden najslavnejših ameriških magikov.